

From כתנות אור to כתנות עור: Rectifying the Garments of Mankind on Purim
פורים, תשע"ט

(1) שלחן ערוך – אורח חיים, סימן תרצה, סעיף ב
 הגה: ...יש שנהגו ללבוש בגדי שבת וי"ט בפורים, וכן נכון (מהרי"ל);

(2) משנה ברורה – שם, ס"ק ג
 ...כתבו האחרונים דנכון ללבוש בגדי שבת ג"כ מבערב וימצא אח"כ בביתו נרות דולקות ושולחן ערוך ומטה מוצעת:

(3) מסכת שבת דף קיט:
 תניא ר' יוסי בר יהודה אומר שני מלאכי השרת מלווין לו לאדם בע"ש מבית הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומטתו מוצעת מלאך טוב אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו ואם לאו מלאך רע אומר יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך ומלאך טוב עונה אמן בעל כרחו

(4) שלחן ערוך – אורח חיים סימן תרצו, סעיף ח
 הגה: ...ומה שנהגו ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר, אין איסור בדבר מאחר שאין מכוונין אלא לשמחה בעלמא; וכן בלבישת כלאים דרבנן. וי"א דאסור, אבל המנהג כסברא הראשונה.

(5) אסתר – פרק א, פסוק ד
 בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וְאֶת יָקָר תִּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ; יָמִים רַבִּים, שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם.

(6) מסכת מגילה דף יב.
 "בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ" א"ר יוסי בר חנינא מלמד שלבש בגדי כהונה כתיב הכא "יָקָר תִּפְאָרַת גְּדוּלְתוֹ" וכתיב התם "לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרַת" (שמות כח, ב).

(7) אסתר – פרק ד, פסוק א
 וּמִרְדְּכָי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מִרְדְּכָי אֶת בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאַפָּר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְּדוּלָּה וּמְרָה.

(8) אסתר – פרק ד, פסוק ד
 וּתְבוֹאִינָה (וּתְבוֹאִנָּה) נְעוּרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסָיָה, וַיִּגִּידוּ לָהּ, וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה, מְאֹד; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מִרְדְּכָי, וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעַלָיו וְלֹא קִבֵּל.

(9) אסתר – פרק ו, פסוק י
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן, מֵהֵרָקַח אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֵׂה כֵן לְמִרְדְּכָי הַיְהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אֵל תִּפֹּל דָּבָר, מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

(10) אסתר – פרק ו, פסוק יג
 וַיִּסְפֹּר הֶמָּן לְזָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ, וּלְכָל אֲהֻבָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרְהוּ; וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אִשְׁתּוֹ, אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מִרְדְּכָי אֲשֶׁר הִחְלֹתָ לְנַפְל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפוּל תִּפּוּל לְפָנָיו.

11) אסתר – פרק ח, פסוק טו

וּמֵרָדְכִי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תִּכְלַת וְחֹר, וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוֹלָה, וְתִכְרִיךְ בּוֹץ וְאַרְגָּמָן; וְהָעִיר שׁוֹשׁוֹן, צָהֳלָה וְשִׁמְחָה.

12) פירוש גר"א על מגילת אסתר – על דרך הפשט

(טו) ומרדכי יצא כו' בלבוש מלכות כו' . לבוש מלכות פי' טלית של מצוה כמ"ש בזוהר עטיפא דמלכותא . תכלת הוא תכלת שבציצית וחור הוא הלכך שבציצית . ועטרת זהב גדולה היא תפילין שכראש , ותכריך בוץ הם הרצועות שכורכין בהם . וארגמן הם תפילה של יד כי מתפילה של ראש לתפילה של יד
ד' דרגין :

13) מסכת עבודה זרה דף יא:

אמר רב יהודה אמר שמואל עוד אחרת יש [להם] ברומי אחת לשבעים שנה מביאין אדם שלם ומרכיבין אותו על אדם חיגר ומלבישין אותו בגדי אדם הראשון ומניחין לו בראשו קרקיפלו של רבי ישמעאל ותלו ליה [בצואריה] מתקל [ר'] זוזא דפיזא ומחפין את השווקים באינד ומכריזין לפניו סך קירי פלסתר אחוה דמרנא זייפנא דחמי חמי ודלא חמי לא חמי מאי אהני לרמאה ברמאותיה ולזייפנא בזייפנותיה ומסיימין בה הכי ווי לדין כד יקום דין.

14) בראשית – פרק ג, פסוק כא

וַיַּעַשׂ ד' אֱלֹקִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם :

15) מדרש בראשית רבה – פרשה כ, אות יב

בתורתו של ר"מ מצאו כתוב כתנות אור אלו בגדי אדם הראשון.

16) זוהר הקדוש – פרשת פקודי, חלק ב, דף רכט:

ות"ח אדם הראשון כד הוה בגנתא דעדן הוה מתלבש בלבושא כגוונא דלעילא ואיהו לבושא דנהורא עלאה, כיון דאתתרך מגנתא דעדן ואצטריך לגוונין דהאי עלמא מה כתיב (בראשית ג) ויעש ד' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, בקדמיתא הוה כתנות אור, אור דההוא נהורא עלאה... כיון דאתתרך מתמן אצטריך למלבושא אחרא כדן ויעש ד' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור...

17) בראשית – פרק ב, פסוק כה

וַיְהִי שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׁשׁוּ:

18) נועם אלימלך – פרשת תזריע

וזהו "אדם כי יהיה בעור בשרו כו" (יג, ב). דהנה כתיב (בראשית ג, כא) ויעש אלקים לאדם כתנות עור וילבישם* ואיתא בגמרא (עי' בר"ר כ, יב) מצינו בתורתו של ר' מאיר כתנות אור באלף. **ויש לפרש, דהנה באמת השם יתברך ברוך הוא ברא את האדם והיה כל גופו אור גדול בלי שום יצר הרע וישיבתו היה בגן עדן כמאמר הכתוב (בראשית ב, טו) וישם כו' לעבדה ולשמרה, רק שהיה קצת דקה מן הדקה נדנוד יצר כאשר ראינו באמת שחטא, רק שהיה בקושי גדול להנחש להחטיאו כידוע עד שרכב הס"ס כו"*** ואחר חטא האדם שאכל מעץ הדעת טוב ורע אז ניתן הבחירה לאדם לעשות טוב ורע חלילה. וברצות האדם דרכי ה' ותורתו הקדושה לשמור כמצוותה לשמה אז נעשה גופו גם כן כתנות אור באלף כאשר תחילת הבריאה* וממילא

מבואר הפירוש בתורתו של ר' מאיר, שלפי הנהגתו של ר' מאיר שהיה מתנהג בהתורה הקדושה הי' לו כתנות אור באלף כנ"ל לפי שתיקן את גופו ואבריו והיו מאירים אור גדול*...*

19) פרקי דרבי אליעזר – פרק כד

ר' יהודה אומי' הכתונת שעשה הקב"ה לאדם ולאשתו היו עם נח ובניו אל התיבה, וכשיצאו מן התיבה חס בן נח הוציאה עמו והנחילה לנמרוד... ר' מאיר אומי' עשו אחיו ראה את הכתונת של נמרוד וחמד אותה בלבו והרגו ולקחה ממנו...

20) מדרש תנחומא – פרשת תולדות, סימן יב

בא נח [ומסרן לשם, ושם] מסרן לאברהם, ואברהם מסרן ליצחק, ויצחק מסרן לעשו, שהיה בכורו, ועשו היה רואה את נשיו עובדות ע"ז והפקידן אצל אמו, כשעמד יעקב ולקח הבכורה מן עשו אמרה רבקה הואיל שלקח יעקב את הבכורה מיד עשו, בדין הוא שילבש הבגדים הללו, שנאמר ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות (שם/בראשית/ כז טו), נכנס יעקב אצל אביו והריח בו, שנאמר וירח את ריח בגדיו ויברכהו וגו', מה בירכו ממה שקראו בענין ויתן לך האלקים וגו'.

21) רש"י – מסכת עבודה זרה דף יא:

של אדם הראשון - והן בגדי חמודות שהיו לעשו:

22) רש"י – מסכת פסחים דף נד:

בגדו של אדם הראשון - שהיו חקוקות בו כל מין חיה ובהמה והוא נמסר לנמרוד על כן יאמר כנמרוד גבור ציד (בראשית י) ועשו הרגו ונטלו לפיכך היה איש ציד והן שכתוב בהן החמודות אשר אתה בבית (שם כז). ואני שמעתי בגדיו של אדם הראשון היינו כתנות עור שהיו לו:

23) בראשית (תולדות) – פרק כה, פסוק כז

וַיַּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שֶׁדָּה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֲהָלִים.

24) בראשית (תולדות) – פרק כז, פסוק טו

וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַגְּדָל הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבִית וַתִּלְבָּשׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן:

25) בראשית (תולדות) – פרק כז, פסוק כז

וַיִּגַּשׁ וַיִּשָּׁק לוֹ וַיֵּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר רְאֵה רִיחַ בְּנֵי פְרִיחַ שֶׁדָּה אֲשֶׁר בְּרָכּוֹ ד'.

26) רש"י (שם)

וירח וגו' - והלא אין ריח רע יותר משטף העזים, אלא מלמד שנכנסה עמו ריח גן עדן:

27) זוהר הקדוש – פרשת תולדות, חלק א, דף קמב:

וכד הוה לביש לון עשו לא הוה סלקין ריחין כלל, כיון דלביש לון יעקב כדן תבת אבדה לאתרה וסליקו ריחין בגין דשופריה דיעקב שופריה דאדם הוה, ובגין כך אהדרו בההיא שעתא לאתרייהו וסליקו ריחין.

28) תורת חיים – מסכת בבא מציעא דף פד.

שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון. מספר הזוהר פרשת תולדות משמע דהיינו מה שאמרו חכמים ז"ל כשנכנס יעקב אבינו לפני אביו לברכו נכנס עמו ריח גן עדן לפי שהיה לבוש באותה שעה במלבושיו של אדם הראשון, וכיון דיעקב מעין אדם הראשון הוה חזרו הבגדים לכמות שהיו מעיקרא וקלטו ריח גן עדן...

ונראה דלהכי כתיב "ויאמר ראה ריח בני כריח שדה" וכי שייך ראייה גבי ריח? אלא לפי שכתונת עור של אדם הראשון היו מאירין ונהירין כדאיתא במדרש רבה כתונת עור בתורתו של ר' מאיר מצאו כתוב כתונת אור אלו בגדיו של אדם הראשון... ואיכא למימר דכי היכי כי לביש לון עשו לא הוו סלקין ריחין וכי לביש להון יעקב הוו סלקין ריחין הכי נמי כי לביש להון עשו לא הוו נהירין וכד לביש יעקב תב לבושיה לאתריה והוו נהירין כמלקדמין כיון דחד שופרא הוה להו, והיינו דקאמר "ראה ריח בני" כי ריח ההיא היה נרגש בחוש הראות שהיו אז הבגדים מאירין ומריחין בבת אחת כי ריח גן עדן הוא אור העליון הצפון לצדיקים.

29) מדרש בראשית רבה – פרשת צו, אות ו [עיין מגלה עמוקות – אופן קנא, דבש לפי – י, יד]
 ר"י אמר "ואני נתתי לך שכס" זו הבכורה ולבושו של אדם הראשון

30) מסכת מגילה דף טז. טז:

"לְכֹלֵם נָתַן לְאִישׁ חֲלֻפּוֹת שְׂמֵלֹת וּלְבָנֵימֶן נָתַן שְׁלֹשׁ מְאוֹת כֶּסֶף וְחֲמִשׁ חֲלֻפַּת שְׂמֵלֹת" (בראשית מה, כב) אפשר דבר שנצטער בו אותו צדיקישל בו דאמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב בשביל משקל שני סלעים מילת שהוסיף יעקב ליוסף משאר אחיו נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים אמר רבי בנימן בר יפת רמז רמז לו שעתיד בן לצאת ממנו שיצא מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות שנאמר ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת וגו'.

31) שפת אמת – פרשת ויגש, שנת תרל"ט

בפסוק לכולם נתן לאיש חליפות שמלות כו' נתן כו' חמש חליפות שמלות כו'. והענין הוא כי הפנימיות לעולם אחד אבל המלבוש מתחלף כפי מדריגות האדם עולה ויורד כמ"ש פושטת צורה ולובשת צורה. ובודאי התועלת שבא ע"י הגלות הוא תיקון המלבוש. לכן ביציאת מצרים כתיב כלי כסף וכלי זהב ושמלות חביב מן הכל ע"ש ברש"י דברי חז"ל. ויוסף נתן להם זה הדרך איך יוכלו להתלבש בכל אלה לבושים שונים כמו שהראה להם יוסף שלא הכירוהו אם כי הי' עומד בצדקו. וז"ש חז"ל שרמז לבנימין שיצא ממנו מרדכי שיצא מלפני המלך בה' לבושים כו'. כי בימי אסתר הי' הסתרת פנים ביותר ומרדכי תיקן ה' מיני לבושים הנ"ל...

32) מסכת מגילה דף יב.

שאלו תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע אם כן שבשושן יהרגו שבכל העולם כולו אל יהרגו אמרו לו אמור אתה אמר להם מפני שהשתחוו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר להם הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים והיינו דכתיב "כִּי לֹא עָנָה מִלְּבֹו" (איכה ג, לג).

33) מסכת מגילה דף יב:

קרי ליה יהודי אלמא מיהודה קאתי וקרי ליה ימיני אלמא מבנימין קאתי אמר רב נחמן מרדכי מוכתר בנימוסו היה אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יהושע בן לוי אביו מבנימין ואמו מיהודה...

34) של"ה הקדוש – פרשת תזריע, תורה אור

וכתבתי למעלה (ויקרא, אות יח) כי בגדי כהונה נעשים לכבוד ולתפארת, והם כדמות כתנות אור במקום כתנות עור. ויש להקשות, לפי התרגום (אונקלוס) שתירגם על פסוק (בראשית ג, כא) 'ויעש [ה'] אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור', לבושין דיקר כו', נמצא הוא משוה כתנות אור לבגדי כהונה שהם לכבוד ולתפארת, שהרי גם על 'כתנות עור' תירגם לבושין דיקר...

35) של"ה הקדוש – פרשת תצוה, תורה אור

ואהרן הוא תיקון לאדם הראשון... וצריך להיות נבדל להיות בו קדושת הגוף להיותו גוף קדוש, ואחר כך להיותו נבדל במלבושיו הקדושים מלבושים מיוחדים לכבוד ולתפארת, מדוגמת כתנות אור באל"ף.

(36) מסכת זבחים דף יז:

מחוסר בגדים: מנלן? אמר רבי אבוה אמר רבי יוחנן ומטו בה משמיה דרבי אלעזר ברבי שמעון דאמר קרא "וְחָגַרְתָּ אֹתָם אֲבִגְט אֶהְרֹן וּבְנָיו וְחִבְשֹׁתָ לָהֶם מִגְבְּעֹת וְהִיְתָה לָהֶם כִּהְנֵה לְחֻקְתָּ עֹלָם" (שמות כט, ט), **בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם.**

(37) אסתר – פרק ד, פסוק א

וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי אֶת בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאַפֵּר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדוֹלָה וַיִּמְרָה.

(38) ראשית חכמה – שער התשובה, פרק ג

לֹא כָלָה שֵׁקוֹ רָעַב מְשֻׁמְרוֹן?! וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי מֵהַמְקַבְּלִים, כִּי 'שֵׁק' עוֹלָה אַרְבַּע מֵאוֹת. וְהֵעֵינָן: כִּי יֵשׁ בְּקִלְפוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת כֶּתוֹת, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר בְּעֵשׂוֹ (ס"ג ל"ג): "וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ"; וַיֵּשׁ לְמַעַלָּה אַרְבַּע מֵאוֹת עוֹלָמוֹת שֶׁל רַחֲמִים, כַּדְּפָרְשׁוֹ בְּרִישׁ הָאֲדָרָא (קמ"ג); וּבִלְבִישַׁת 'שֵׁק' זֶה זָכָה לְהַכְפּוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת דִּסְטְרָא אֲחֵרָא, וְלִזְכוֹת לְעוֹלָם הַבָּא לְאַרְבַּע מָאָה עֲלָמִין דְּכִסּוּפָא, שֶׁהֵם נִקְרָאִים "אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לְסִחְרָ" (נרמשים כ"ג, טו). וְעוֹד שָׁמַעְתִּי, כִּי נִרְמְזוּ בְּשֵׁם מ"ב, בְּשֵׁם אֲחֵרוֹן שְׁקוּצִי"ת". 'צִיַּת'

(39) אסתר – פרק ה, פסוק א

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוֹת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וַהֲמֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מְלָכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלָכוֹת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת:

(40) אור חדש (שם) [מהר"ל מפראג זצ"ל]

ותלבש אסתר מלכות (אסתר ה, א) ולא כתיב בגדי מלכות, מפני כי גם ההדיוט יכול ללבש בגדי מלכות, אבל אסתר שהיתה מלכה כאשר לובשת בגדי מלכות והיא מלכה בזה שייך לומר שלבשה "מלכות" לגמרי, ואצל שאר מלכה שייך לומר "ותלבש בגדי מלכות" שאף שהיא מלכה מ"מ אינה ראויה למלכות לגמרי, ולכך לא שייך "ותלבש מלכות" אצל שאר מלכה רק אסתר שהיתה ראויה למלכות לגמרי, לכך שייך לומר עליה ותלבש מלכות. ובגמרא (מגילה יד, ב) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות (שם) בגדי מלכות מבעי ליה? אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא מלמד שלבשתה רוח הקודש כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א, יב, יח) ורוח לבשה את עמשי, וביאור זה כי אסתר כאשר לבשה בגדי מלכות כמו שאמרנו בזה ג"כ לבשה רוח הקודש, כי רוח הקודש היה מלביש אותה, שהיה עליה רוח הקודש...

(41) מדרש אסתר רבה – פרשה ג, אות יא

"ביום השביעי", ריב"ל אמר זה יום השבת, "כטוב לב המלך ביין", א"ר יצחק עובדי כוכבים אין להם טובה דכתיב "וטוב לא יְהִי לָרָשָׁע וגו'" (קהלת ח), איתבון והכתיב כטוב לב המלך ביין, אמר לו בטוב לב המלך אין כתיב כאן אלא כטוב לב המלך טובה ואינה טובה, אבל טובתן של ישראל טובה שלמה שנאמר "ויילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה וגו'". (מלכים א, ח).

42) מסכת מגילה דף יח:

מעשה ברי מאיר שהלך לעבר שנה בעסיה ולא היה שם מגילה וכתבה מלבו וקראה א"ר אבהו שאני רבי מאיר דמיקיים ביה "ועפעפיך יישירו נגדך" (משלי ד, כה). אמר ליה רמי בר חמא לרבי ירמיה מדפתי מאי ועפעפיך יישירו נגדך? אמר לו אלו דברי תורה דכתיב בהו (משלי כג, ה) התעייף עיניך בו ואיננו ואפילו הכי מיושרין הן אצל ר' מאיר

43) שפת אמת – פרשת ויגש, שנת תרל"ט

...[ואפשר ע"ז הרמז מה שמחליפין המלבושים בפורים. כי מנהג ישראל תורה] וזהו ענין חליפות שמלות כנ"ל. כי כל העגלות והכנת הדרך לירד למצרים הי' עפ"י יוסף כמ"ש במ"א. וגם מדברי א"ז ז"ל על אומרם ראוי הי' יעקב לירד כו':

44) מדרש תנחומא – פרשת תולדות, סימן יב

... שצריך אדם להיות מכבד את השבת בכסותו, שנאמר וקראת לשבת עונג (ישעיה נח יג), ובמה ישראל מכבדין את השבת, במאכל ובמשתה ובכסות נקיה, שמתחלה כך עשה הקב"ה, שנאמר "ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם" (בראשית ג כא), מהו כתנות עור? [בגדי] כהונה גדולה שהלבישן הקב"ה שהיה בכבודו של עולם.

45) שם משואל – פורים, שנת תרע"ה

ולפי דברינו הנ"ל שסעודת פורים היא מעין אכילת המן, יש לומר נמי שהיא אמצעי להביא קדושת סעודת שבת ויו"ט לכל סעודות ימי החול של כל השנה, ומסייעת לכל אדם להיות מאכלו בקדושה ולא יתגשם כ"כ אף בחו"ל שהשפעת המזונות הולכים ע"י שר ארץ העמים, כי תיקון סעודת פורים הי' בחו"ל: